

sten skulde give en saadan Paategning paa Lyendets Studsmaal angaaende Lyendets Forhold; det var dengang ikke befalet, at en saadan Antegnelse skulde skee i Studsmaalsbøger, thi disse indførtes først i 1832, men den skulde dog tilføres paa Lyendets Studsmaal. Men det maa betragtes som en almindelig Regel, at Præsten skal give Studsmaalet sin Paategning, og denne Regel omfatter ikke alene Lyende, men det er den almindelige Regel, at det skal være Pligt for Enhver, som forlader et Sogn, at begjære skriftligt Studsmaal af Sognepræsten osv. Af den Grund har jeg troet, at det ikke vilde være rigtigt i Lyendeloven hverken særligt at bekræfte eller ophæve denne Regel for Lyendets Vedkommende; thi, dersom man ophæver den for Lyendet, vil Følgen blive, at den forøvrigt vil staae ved Magt. Det er vel saa, at denne Regel som oftest kun kommer til Anvendelse med Hensyn til Lyende, men Reglen er almindeligt gjældende ogsaa for Andre, for Enhver, som forlader et Sogn. Jeg troer derfor, at det maatte tages under selvstændig Overveelse, hvorvidt denne Regel i Forordningen af 1822 skal vedblive eller ikke, og at man derom Intet skal sige i Loven om Lyendeforholdet. Den øvrige Deel af Endringsforslaget under 160de Afstemningspost, som kun gaaer ud paa en Redactionsforandring, troer jeg ikke, at Udvalgets Fleertal vil holde paa, naar det høitærede Thing skulde mene, at den sidste Bestemmelse, at der af Præsten Intet maa indføres i Studsmaalsbøgerne om Lyendets Forhold, bør falde bort. Dette skulde jeg, tildeels af formelle Grunde, meget ønske, at en saadan Tilføining ikke indføres i Paragraphen, og i saa Fald kunde jeg vel antage, at man vilde lade det blive ved Udfættet. Naar § 64 falder bort, forstaaer det sig af sig selv, at der i § 67 ikke vil kunne henvises til denne Paragraph. Naar derimod i § 68 den første Deel falder bort, hvilket jo staaer i Forbindelse med, om man vil gaae ind paa det Forslag, som er stillet til § 64, og at en ny Bestemmelse skulde indføres i § 66, saaledes som Udvalget har foreslaaet i et Underændringsforslag, saa maatte i den Deel, der bliver tilbage af § 68, vistnok tillige bestemmes, at den der fastsatte Mølt ogsaa skal indtræde, naar

der i Kjøbenhavn ikke gjøres den Anmeldelse, som bestemmes i det nye Tillæg til § 66. Det er Noget, som under de Forhandlinger, hvori jeg har deeltaget med Udvalget, er blevet overseet paa begge Sider, og jeg bemærker det kun for, at det Fornødne i saa Henseende kan til 3die Behandling blive iagttaget af det ærede Udvalg.

Beskyldning: Det havde ikke været min Hensigt at tage Ordet i denne Sag, men der er fremkommet nogle Uttringer fra den meget ærede Ministers Side, som jeg ikke troer at kunne lade gaae hen, uden dertil at knytte et Par Ord. Der er nemlig i Anledning af den 140de Post paa Afstemningslisten, som indeholder Forslag fra Udvalget om, at det Stempelpapir, som skal benyttes til Studsmaalsbøger, skulde nedsettes, af den meget ærede Minister, forsaavidt jeg ikke har opfattet ham urigtigt, gjort opmærksom paa, at det var uhensigtsmæssigt, leilighedsviis at foretage Forandringer i Stempelpapirsordeningen og lignende Skattelove, og at man saameget mere maatte undgaae dette, som Stempelpapirsordeningen, naar den ikke længere var hensigtsmæssig, vilde blive forbedret. Det forekommer mig imidlertid ikke, at deri ligger noget særdeles vægtigt Argument; thi jeg skal gjøre opmærksom paa, at, naar Thinget anseer en saadan Nedsættelse af Stempelpapiret for Lyendeclassen for hensigtsmæssig, vilde det, som jeg antager, være af stor Betænkelighed, om man skulde udsætte at forstaae den denne Lettelse i de Afgifter, den har at udrede til det Offentlige, indtil Stempelpapirsordeningen engang bliver revideret, da der, saavidt jeg har opfattet det, slet ikke blev stillet i Udsigt, naar en saadan skal finde Sted. Dernæst skal jeg tillige gjøre opmærksom paa, at det ikke er noget Ualmindeligt, at der i Loven optages Bestemmelser om, at der skal foregaae en Forandring i Stempelpapirsordeningen eller i Henseende til det Stempelpapir, som kunde komme til Anvendelse ved enkelte af de Contracter, som omhandles i saadanne enkelte Love. Det har jo, som bekendt, været Tilfældet i Lovene angaaende Hoveriets Ophævelse og Fæstes Overgang til Selvejendom paa Sorø Gods, som havde deres Oprindelse fra